1870. II. évfolyam. 100. szám. Hétfő, május 23.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

Megjelen hetenkint ötször, hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön, szombaton.

Előfizetési árak:

Helyben és postán küldve:

Egy évre 10 frt. Félév re 5frt.
Három hóra 2 frt 50 kr.

Egyes szám 10 kr.

Előfizetési pénz s minden közlemény: Főpiacz Vecsey-ház földszint a szerkesztőséghez bérmentve küldendők.

Hirdetési dij:

5 hasábos petit sorért **5 kr.**

Nyilttéren megjelenő közlemény 5 hasábos sora **15 kr.**

Nagyobb terjedelmü, mint szinte több izbeli hirdetések alku szerint a ***legolcsóbb árért.***

Bélyegdij: Minden beigtatásért külön **30 kr.**

Előfizethetni helyben: ***Telegdi K. Lajos*** és ***Csáthy Károly*** könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. — Egyébütt a postahivatalok utján.

A szombati ülés.

A képviselőház szombati ülését két mozzanat teszi nevezetessé: Lónyai ur bucsúbeszéde, s a ministerelnök felszólalása a törvényhatósági t.javaslat ügyében.

A mi Lónyai ur pénzügyministeri hattyudalát illeti, arról terjedelmesebben még nem szólhatunk, miután nem volt elegendő időnk kellőleg áttanulmányozni e hosszas beszédet, melyet a tegnap érkezett jobboldali lapok közül a „Reform“ s a „P. Lloyd“ valóságos öröm-hozsannával üdvözölnek. Elég ok arra, hogy kétszeres elővigyázattal fogjunk a volt pénzügyér terjedelmes exposé-jának átolvasásához. A jobboldali sajtónál már bevett szokássá vált akkor beszélni a legcsattanósabb frázisokban, midőn ép higgadt és elfogulatlan kritikára volna szükség. Az emlitett két lap most is öszhangzó duettben zengi el Lónyai ur dicséretét, s oly nagy szavakkal szól a bucsúzó pénzügyminister lángelméjéről, hogy Cobden, Gladstone, Necker s a többi nagy financz-geniek csak kis Miskák látszanak lenni Lónyai ur mellett. A „Reform“ épenséggel Széchenyi Istvánnal teszi párhuzamba a távozó pénzügyért, és elragadtatásában Lónyai urat nevezi azon gondviselésszerü férfiunak, ki egyedül volt „praedestinálva“ 1867-ben Magyarország pénzügyministerségére.

No, hogy ha a „gondviselésszerü férfiak“ mind ugy töltik be missiójukat, mint Lónyai ur, akkor csak arra kell kérnünk a gondviselést, hogy tartsa meg magának praedestinált embereit. Mi legalább nem kérünk belőlük. Nem mintha tagadni akarnók Lónyai ur ügyességét és jártasságát a financziális manoeuverekben. Három évi pénzügyministersége alatt elégszer bebizonyitá e „gondviselésszerü férfiu,“ hogy nagyon érti, miként kell átültetni a börzei mesterfogásokat az állami fináncz-gazdálkodás terére is. De ez nem rationabilis pénzügyéri eljárás, legkevésbé olyan, mely biztosithatná Magyarország financziáit a jövő eshetőségei ellen. Azt hiszszük, Lónyai ur maga is érzé az általa követett rendszer tarthatlanságát, midőn szombati beszédének végszavaiban feltünő nyomatékkal hangsulyozá, hogy takarékosabb pénzügyi rendszerhez kell folyamodni ezután, ha elakarjuk kerülni a várható deficitet. Ez őszinteség mindenesetre igen jellemző. A távozó pénzügyminister tehát önmaga is elismeri, hogy utódjának mulhatlanul más gazdálkodást kell követni, s hogy az eddig követett uton tovább haladni — lehetetlen. Lónyai ur, mint látjuk, ugy gondolkodott, hogy „utánam az árviz.“ Mig merész pénzügyi manoeuvrekkel fönlehetett tartani az egyensulyt bevételek és kiadások között, addig a „gondviselésszerü férfiu“ nem habozott megmaradni a pénzügyministerium élén. Midőn azonban napról-napra elkerülhetlenebb lesz egy solidabb, biztosabb pénzügyi rendszer inaugurálása — akkor Lónyai ur hátat fordit Magyarország financziáinak, elismerve, hogy ezentul más gazdálkodást kell követni. Kerkápolyi ur lássa, hogy boldogul a pénzügyministeri karszékben. — Lónyai ur részéről ez eljárásban sok élelmesség lehet, de valódi hazafias önzéstelenség bizonyára nincs benne. A patkányok is akkor szöknek meg a hajóról, midőn az sülyedőben van. Tartunk tőle, hogy a magyar financziák hajója is közel áll e szomoru eshetőséghez.

Mig a szombati ülés első felét Lónyai ur hosszu bucsúbeszéde vette igénybe, addig második felében hosszu, meddő és felette ingerült vita uralgott egy oly kérdés felett, mely iránt vidéken a legnagyobb érdekeltséget kell tanusitanunk. A ministerelnök ugyanis Rajner belügyminister nevében arra kérte a házat, hogy a törvényhatóságok rendezéséről szóló törvényjavaslatot utasitsa tárgyalás végett az osztályokhoz.

E felszólalás által a kormány elárulta, hogy még a jelenlegi ülésszakban akarná törvénynyé emeltetni e nagyfontosságu javaslatot, mely tönkre teszi Magyarországon a municipális önkormányzat jogát. Az ellenzék mint egy ember emelkedett fel a kormány e kivánsága ellen, és vezérszónokai nyomatékosan kiemelték, hogy a törvényhatóságok rendezéséről szóló törvényjavaslatot rögtön tárgyalni, mielőtt még a közvélemény nyilatkozhatott volna felette — annyi lenne, mint megsérteni az alkotmányosságot. Simonyi E., Ghyczy és Tisza K. hoszabb beszédekben kimutatták a ministerelnök kérelmének helytelenségét, mig a kormánypárt szónokai csak üres sophismákkal és botrányos zajjal válaszolhattak az ellenzék nyomós érveire. Megegyező tudósitások szerint a szombati ülés második felében a mamelukok által előidézett botrány felülmul minden képzeletet. Miután jobboldalról egyetlenegy érvvel sem birták indokolni a kormány kivánalmát, hallatlan zaj által iparkodtak lehurrogatni a baloldal szónokait. A ház egy órán át vásári gyülekezethez, és nem egy törvényhozó testület üléséhez hasonlit. Gajzágó alelnök szem elől téveszti az elnöki részrehajlatlanságot, és pártja kivánságára nem rekeszti be az ülést, holott a meghatározott idő rég elmult már; a mameluk-csoport nem hagyja szóhoz jutni az ellenzék ingerült szónokait, hanem pressiót gyakorol lármája által a tárgyalás menetére, mig Ivánka Zsigmond ur e herostratusi szavakat kiáltja az ellenzék padjai felé: „Én a baloldalon hallható felszólalásokat nem tekintem egyébnek, mint a megyei szellem galvanizáló végvonaglásának!“

Ama frivol cynismus, mely e szavakban nyiltan a világ elé lép, nemcsak Ivánka Zsigmond urat, hanem az egész mameluk-hadat is jellemzi. Kár volna még valakinek oly illusióban élni, mintha a törvényhatóságok rendezéséről szóló törvényjavaslat tárgyalása el fog halasztatni az őszi ülésszakra. Szó sincs róla. A kormány még a jövő hóban megakarja magának szavaztatni pártja által e javaslatot, s ez elegendő, hogy a jobboldal szem elől téveszszen minden tekintetet, melyet az alkotmányosság fogalma, méltányosság és észszerüség egyaránt ajánlanak. Oly szolgai lelkületü párttal, minővel a kormány rendelkezik, mindent meg lehet kisérteni és mindent kivinni. A hol az Ivánka Zsigák, Török Sándorok, Paczolayak stb. éktelen lármájuk által terrorizálhatják a párt függetlenebb elvü tagjait is, onnét dőreség volna egyszer méltányosságot várni. Ezek az emberek annyira beleélték magukat az uszályhordozás mesterségébe, hogy képviselőket választanának a reichsrathba is, ha esetleg a kormány is ugy akarná.

Csak legyünk elkészülve rá, hogy a többség a mai ülésben az osztályok elé utasitja a törvényhatóságok rendezéséről szóló törvényjavaslatot a mi annyit tesz, hogy őszre szentesitett törvény lesz e javaslat, mely a magyar municipiumok önkormányzati joga felett megkonditja a halotti harangot.

Borostyáni N.

— **A Lajthántul** fontos politikai események készülnek. Az „Uj Presse“ szerint a Potocki-ministerium az actio terére lépett, elhatározván a szombati ministertanácsban a reichsrath alsóházának feloszlatását. Nemkülönben valamennyi lajthántúli tartománygyülés felfog oszlattatni, kivéve a csehországit. A bécsi hivatalos lap legközelebb fogja hozni az erre vonatkozó császári rendeletet. Egy másik császári rendelet által pedig az uj választások fognak elrendeltetni.

— **A gönczi** kerületben Szathmári Miklós választatott meg egyhangulag.

Magyar jogászgyülés.

— A „magyar jogászgyülés“ tagja a magyar birodalom mindazon honpolgára lehet, ki a) ügyvédi oklevéllel bir, b) ki birói hivatalt visel, vagy a törvényben meghatározott birói minősitvénynyel bir, c) ki valamely magyar birodalmi egyetemen, vagy más jogi tenintézeten jogtanár, d) ki közjegyző, e) vagy ki végre jogtudor.

A tagsági dij 5 ft, mely a jelentkezéskor lefizetendő és a tagsági jegy kiszolgáltatásával nyugtattatik.

A jelentkezés a jelentkező nevének, állásának, és lakhelyének a jelentkező iven sajátkezüleg eszközlendő bejegyzésével, vagy levelileg történik.

— **A közoktatás minister** a folyó év október havában néhány tanitóképezdei tanárjelöltet szándékozván egy évre külföldi tanitóképezdébe kiküldeni, e végből pályázatot hirdet, mely pályázatnak feltételei: Hogy a tanitóképezdei tanárjelöltségre ajánlkozó a gymnasium 8. osztályát elvégezte és érettségi vizsgát tett; hogy a philozophiai (jogi vagy theologiai) pályát kellő sikerrel végezte; hogy legalább köz- vagy magántanitó volt légyen. E szabályok alól csak az oly egyének vétethetnek ki, kik már eddig vagy mint képezdei, vagy mint más állásban levő tanárok képességöknek és ügyességöknek kitünő tanujeleit adták. A külföldre kiküldendő egyén 1000, azaz egyezer forint évi tiszteletdijat húz az állampénztárból. A pályázók bizonyitványaikkal felszerelt folyamodványaikat f. évi julius hó 10-ig a m. kir. vallás- és közoktatásügyi ministeriumhoz nyujtsák be, később érkező folyamodványok tekintetbe nem vétetnek.

Ujdonságok.

* **Az 184⁸/₉-ki honvédek** javára városunkban gyült összeg, **4000** ft a mint már emlitők is kamatozóvá tétetett, s a városi pénztárnál, debreczeni takarékpénztári könyvekben vezettetik számadásilag. Eme 4000 ftban be van foglalva azon **1234** frt 61 kr, 3 cs. és egy 20 frankos Napoleon arany és 3 db ezüst huszas is, mi e lap szerkesztősége által gyüjtetett; mivel azonban az e lapban közzé tett fenebbi összeg egyenesen a honvédmenházra adományoztatott azilletők által, az külön könyvre tétetett be takarékpénztárba, mely szintén a városi pénztárban őriztetik. Mit is az adakozók megnyugtatására szükségesnek láttunk ujolag fölemliteni.

* **A rokkant honvédek menházára** legujabban a debreczeni ref. VIII. oszt. tanulói közül következők adakoztak: Bakos Lajos 20 kr, Balog András 10 kr, Balog Sándor 50 kr, Bánffy György 1 ft, Bészler Lajos 1 ft, Bányai Árpád 50 kr, Bielek Antal 1 ft, Bück Géza 1 ft, Csegei János 20 kr, Cseresnyés Jenő 50 kr, Dernzsi József 40 kr, Erdélyi István 20 kr, Erdélyi Sándor 50 kr, Erdős Károly 10 kr, Farkas Géza 50 kr, Fényes Gusztáv 1 ft, Ferencz Elek 30 kr, Fogthüy János 1 ft, Herczeg János 20 kr, Kekez Lyubomir 50 kr, Kenéz József 20 kr, Kiss Dániel 20 kr, Kiss Lajos 20 kr, Koós Gábor 20 kr, Kőteles Sándor 20 kr, Krucsó Ferencz 20 kr, Lajos László 20 kr, Láng Endre 20 kr, Legányi Gyula 50 kr, Lengyel Imre 40 kr, Leszkay Ferencz 50 kr, Ludman Pál 20 kr, Nagel Sándor 50 kr, Nagy Károly 20 kr, Lajos 50 kr, Sándor 50 kr; Oláh György 50 kr, Oláh Gyula 10 kr, Orosz István 30 kr, Pánczél József 10 kr, Páter Kálmán 50 kr, Pinczés János 10 kr, Pusztay Sándor 50 kr, Somossy Béla 40 kr, Szabó Adolf 50 kr, Szatmáry József 20 kr, Szentpéteri Gyula 10 kr, István 20 Szilágyi Miklós 1 ft. Szilassy István 1 ft, Szücs János 10 kr, Tegze Lajos 40 kr, Török Gábor 30 kr, Tukacs Lajos 10 ft, Ujfalussy Gusztáv 50 kr, Vadai Sándor 10 kr, Vallisz Vilmos 50 kr, Vincze Miklós 50 kr, Visinger Károly 50 kr, N. N. 10 kr, 60 tanuló adakozott **24 ft 20 krt.**

E szerint összesen gyült eddig elé szerkesztőségünknél 1258 ft 81 kr, 3 cs. és egy 20 frankos napoleon arany s 3 ezüst huszas, miből a legutóbbi 24 ft 20 kr kivételével a többi Debreczen város pénztára utján takarékpénztárba adatott.

* **A tüzoltó deákok majálisa** szombaton a nagyerdőn diszes közönség jelenlétében tartatott meg s igen jól sikerült. Már maga azon szivélyesség, mit az ifjak vendégeik iránt tanusitani szoktak, kellemesen lepi meg az embert; a tánczra s társalgásra rendezett csinos s czélszerü helyiségekben sürgő-forgó szolgálatkész ifjak pedig folyvást élénk vidám kedélyhangulatban tarták a jelenlevőket. Nem kis áldozatba kerül a nagy számmal meghivott vendégek ellátása, mit azonban az ifjak legszivesebben teljesitenek, ugy, hogy e majálisnak alig van aztán párja. Növeli az érdekeltséget a tözoltók azon önként hozott szabálya, hogy magyar ruhában jelennek meg egytől-egyig. — Balogh Péter superintendens is, gyengélkedése daczára, megjelent polgármesterünkkel együtt, kik is zajos éljenzéssel fogadtattak. Superintendens ur lelkes szavakat intézett az ifjakhoz, mire Somogyi Pál tüzoltóegyleti elnök felelt rögtönözve igen csinosan s hatásosan. — A mulatság éjféli 2 órakor még javában folyt.

* **Az Istvángőzmalom társulat** választmánya felszólitotta ideiglenes igazgató Szepessy Gusztávot, az igazgatóságnak állandóan elvállalására. Az alkudozások e tárgyban már megkezdettek, sőt oly eredményre is vezettek, mikép semmi kétség benne, hogy Szepessy Gusztáv a folyó évi január 1-től számitandó 6 évre ismét mint rendes igazgató vezetendi a társulat ügyeit; s eddigi lelkiismeretes, szorgalmas és eredménydus müködése biztositékul szolgál arra nézve, hogy jövőben is, midőn az uj malom müködése megindultával kétszeres buzgalom és bölcs vezérlet kivántatik, eddigi sikeres tapasztalatai alapján, csak is hasznára fog müködni a társulatnak. A választmány tapintatosan járt el a volt igazgató megtartásában; mert nagyobb veszély alig érhetendi a társulatot, ha most midőn az uj malom is megkezdendi müködését, s még éberebb felügyelet kivántatik, uj embert alkalmazott volna az üzlet vezetésére.

* **A polgári kör** választmányának megválasztása végett kiosztattak az ivek; e hó 27-ig kell beadni a szavazatokat, s az eredmény az e hó 29-én tartandó közgyülésen fog ki hirdettetni.

* **Simonffy Lajos** temetése szombaton dél után fényes közönség kiséretében ment véghez; számtalan kocsin kisérték ki a boldogultat ismerői, rokonai, tisztelői. Azon családi, s társadalmi sokféle összeköttetés, a minek az elhunyt örvendhetett, emelé oly nagygyá iránta a részvétet, mely a koporsó körül is nyilatkozott.

* **Érdekes** szemlére nyujt alkalmat vasárnap délutánonként a „Bika“ czimü vendéglő előtere. A zöldbe kivánkozóknak egész serege ácsorog ottan, türelmetlenül várva az omnibuszra, melynek feladata a kirándulókat a nagyerdőre szállitani. Midőn e termetes jármü indulási percze eljő, ekkor kezdődik tulajdonképen a zöldmulatság introductioja. — A türelmetlen várakozók egész ostrommal rohanják meg az előállott társasszekeret Egyik jobban iparkodik felhatolni a kocsi ülésébe mint a másik; a tyukszemeknek és oldalbordáknak van mit szenvedniök! Jaj ilyenkor a férficsoport közé szorult asszonyszemélynek! illemmel udvariassággal ott nem találkozhatik, annálinkább kijut aztán része, a tulságos ököl, könyök és láb gyöngédtelen érintkezéséből. Ily érdekes dulakodást lehetett látni tegnap is; csakhogy a komikus látvány kevésbe mult. hogy szomoru képpé nem változott. Midőn ugyanis nagy cseté-paté után elvégre az omnibus bevétetett s a kocsis már-már ostorát emeliti a lovakat indulásra serkentendő: abban a perczben a négyes fogat első két paripája valamitől megijed, elkezd ágaskodni, a sorból kiválik, szóval előkészületeket tesz egy megkisértendő revolutióra. A gyanus mozdulatok megfélemlíték a kocsiban ülőket s midőn látták, hogy a két tüzvérü pára csakugyan nem tréfál: aló! kifelé a bárkából! egyik sikerültebb salto mortaléval jut le a földre mint a másik, csupán a kocsis tartá meg helyét merészen. A lovak már közel voltak azon ponthoz, hogy megbokrosodva elragadjanak, de egy bátor ficzkó a lovak mellé ugrik, megragadja izmos kezeivel azoknak zabláját, mely váratlan megtámadás befegyverzé aztán az iramodásnak készülő oktalan állatokat. Alig történt meg e kedvező fordulat, a másik perczben már az omnibus ismét telve volt, csakhogy az előbbiek helyét uj utasok foglalták el; s a lemaradtak boszankodva néztek az elrobogó omnibus után, melynek vidám társasága kárörvendő kaczajban tört ki, azzal mintegy kifejezést akarván adni ama példaszónak, mely igy kezdődik: „szemeseké a világ . . .“

Köztudomásul. A junius hó 12 én tartandó dalestély müsorozata következőleg van megállapitva.

1 szám nyitány Kölcsey Himnusa Erkel Ferencztől, hármonia kiséret mellett előadják a dalegylet tagjai.

2. sz. a) Korcsmárosné bort ide az itczébe.
b) Nem megyek én kanászhoz.

3. sz, Humorisztikus dal előadja harmónia kiséret mellett egyleti tag Kapéczy Pál ur.

4. sz. a) A virágnak megtiltani nem lehet.
b) Ég a kunyhó ropog a nád.

5. sz. Rákóczi induló hármónián előadja karnagy Pozorszky Ágoston ur.

6. sz. Záradékul Magyar induló hármónia kiserettel előadják az egylet tagjai

Debreczen, május 22. 1870.

Komjáthy László rendező. Sz. Nagy Károly, az egylet igazgatója.

Ugyan ez alkalommal bátor vagyok a n. é. közönséggel tudatni, miszerint Frohner Bernát ur, ha netalán esős idő lenne, a vasutnál levő váró termeket használat végett, felajánlotta, és igy a dalestély mindenesetre megtartható lészen. N. K.

* **A tegnapi mükedvelői előadás** nagyszámu közönség jelenlétében szép sikerrel ment végbe. A jövedelem mennyiségét. utánjárásunk mellett sem tudhatván meg, nem közölhetjük.

* **Letzter** fényképésznél igen sok szép mellkép látható, melyek azon finom kidolgozásnál fogva is kitünnek, mit nála egy bécsi retouschirozó teljesit.

* **A május** 20-án estve 9 órakor mutatkozott gyönyörü „Északi fény,“ miről szombati számunkban irtunk, az égnek egész északi részét beboritá, mindig felebb-felebb jött, ugy hogy az egyik utczára kitódult nép azt hitte, hogy valami falu ég, vagy pedig valami villa a város körül, mig a tudományosabbak oda érkezvén, fel nem világositák őket, hogy az nem tüz, hanem északi fény.

* **Oláh Jázsef** zenekarával dij nélkül müködik mind a három mükedvelői előadásnál. Boka József felajánlá magát, felvonások közt dij nélkül játszani. A képlet 3 izben fog a jövő előadáson a közönségnek felmutattatni.

— **Sürgönyforgalom** május 21-én a helybeli m. k. távirdai állomáson. A pénztárnál felvétetett sürgöny 55 db. megérkezett és kézbesittetett 50. felvett 150, kiadatott 150, összesen 405. — Május 22-én a pénztárnál felvétetett sürgöny 38, megérkezett és kézbesittetett 43, felvett 120, kiadatott 120, összesen 321 db. — Dobrowszky.

Országgyűlési értesitő.

(Május 21.)

Elnök: Somssich, utóbb Gajzágó. A kormány részéről: Andrássy, Lónyay, Horváth, Gorove, Eötvös, Bedekovich.

Csiky Sándor határozati javaslatot nyujt be, hogy a ministerek a képviselőház által hozzájuk utasitott kérvények miként történt elintézéséről ezentul minden hó elején tegyenek jelentést a háznak.

Szögyényi László felolvassa a központi bizottság jelentését a birósági végrehajtókról szóló törvényjavaslatról.

Halmosy Endre két sürgős kérvényről olvassa fel a kérvényi bizottság véleményét.

A tiszai korona uradalmat képező községek, uradalmi járadékainak megváltásáról szóló tör-

TÁRCZA.

A tűzpróba.

Regény az amerikai életből.

— Irta: **Dr. Williams J. B.** —

(Folytatás.)

Mig e beszélgetés folyt, Evelynné az ablaknál vett állását elhagyva, a nélkül, hogy egyszerre észrevették volna, a szobából kiosont.

Látta, hogy a koczka fordulni kezd, s eltökélte, hogy Gáspárral közli, mikép a már ébredező gyanu alapján gyors eljárásra van szükség; hogy Reginald felfedezésének, mely végveszélyt idézhetne elő, utját kell vágni.

Pár óra mulva egy álczás férfi nyitott be Reginald börtönébe, ki Reginaldot nevén szólitá.

— Nos — szólitá meg Gáspár, — mert ő volt, Reginaldot — imádkozott e már Istenének?

Reginald higgadtan válaszolt; jól tudom, ugymond, hogy rablók körmei közt vagyok, de nem tagadom, van még reményem, megszabadulni; s ezért igenis imádkoztam Istenemhez!

— Hahaha!, kiálta Gáspár, — hát ön még reméli, hogy boldog vőlegény lesz? — majd a sirban, a pokolban vagy a mennyben, a mint ön akarja, — de itt a földön soha!

— De ki vagy te, hogy ide jövél gunyolódni, s miért nem teszed le álczádat, ha férfiu vagy?

— Annak oka van, szólt Gáspár! Mi vetélytársak vagyunk, s egyikönknek halni kell, hogy másikunk czéljához jusson! S azt hiszem, hogy átlátja ön, mikép ön lesz az áldozat!

— Minő vetélytársak lehetünk mi, egy rabló és egy becsületes ember, kérdé boszusan Reginald?

— Megmagyarázom, szólt Gáspár; lássa ön, mi egy lényt szeretünk, s a koczkának dőlni kell! Ön azonban utamban állott. Ön egy Evelyn Edith kezére vágyott. De nem látja őt többé soha!

— Nyomorult gazember, — kiálta Reginald — bárki légy is — daczolok veled.

— A dühöngés mitsem használ, gunyolódott Gáspár. Ön hatalmamban van és nem szabadulhat meg többé.

— Hitvány orgyilkos — kiálta Reginald — ki nem mered levenni álczádat, hogy szembe nézhessek veled. Ne örvendezz diadalodnak. Hogy én e börtönből kiszabadulok oly igaz, mint az, hogy már egy izben kimenekültem körmöd közül.

— Ön azt véli hogy megszökhetik? Valóban azt hiszi ön? Olvassa le csak ama betüket börtöne falairól.

Önkéntelenül föltekintett Reginald a falra s alig hallhatólag mormogá: D, D által.

— Ugy van! D, D által! Vésse be magának e betük jelentőségét emlékezetébe; lassankint majd csak megérti ön azokat. Charlton Reginald orvos, sok szerencsét kivánok önnek. Mikorra véli a bájos miss Edithet oltárhoz vezetni?

Dühösen rohant Reginald pár lépést a nyomorult felé, de ez már fönt volt a lépcsön s a vasajtó becsapódott utána: Reginald ismét egyedül volt,

Visszatért székéhez s lassankint annyira nyugodt lett és szemrehányást tőn magának, hogy ellensége előtt, bárki lett legyen az, oly kevés önuralmat tanusitott. De ki lehetett ez? Ha bár csak arra emlékezett, midőn Milburn szobájában elaludt, mégis eloszlatta e gyanuját ama körülmény, hogy ő csak öt hó óta lakott még Amerikában s e rövid idő alatt lehetetlenség volt anynyira megismerkednie e néppel, hogy rablófőnök lehessen. Ismét fölállott székéről, föl s alá járkált s e közben egy darab fehér papirt pillantott meg a lépcsőn, melyet valószinüleg akkor ejte el az elnök, midőn revolverét előrántá. Reginald fölvette azt, s a következő — betük és számokból álló irást látá azon:

„B? L 246? E g M. — ! E N — 6 E — 2 M 4; 52 — C L E 8—6! 2 — M 6 E 92 — 4 L? M E 9.

„4 E: 96 — 629 — M 6 E 92 M — 6—6! 2 — L? 7! 6 — E C — 6! 2 — N? 9 B E N, — R 27 ? 99 ? 97 — C L E S — 6! — 242 D ? 98 — 4 L 2 M M — 6! 2 — 6296! — M 6 E 92 — ? 9 N; L B M. — N? 6! — C E L — 42.“

Reginald közönynyel tekintett e különös jegyzékre s azután zsebébe rejté azt, a nélkül, hogy további figyelmére méltatta volna és ismét csak a végzetszerü „D, D által“ föliratra tapadt szeme. Bármint törte is fejét e betük jelentősége fölött kielégitő magyarázatot nem volt képes azoknak adni.

Anomaliának tetszhetik, hogy valaki, kinek feje felett oly borzasztó sors lebeg, még a rendes idő előtt ellankadtnak érezze magát, és mégis ugy volt. Hátraveté magát székén és elaludt s e sötét börtön kemény székén édes álomba szenderedett, a kifáradt és rettegtetett lélek. — Lakodalma reggele volt. Edith ép akkor kelt vele egybe s ott állott mellette szüzies tisztaságában és bájoló kedvességében. Egy gyönyörü csermelybe tekintének mindketten s a habok egészen lábukig csaptak föl. A reggeli nap megcsillámlott a patak vizében s a lég madárdallal telt meg. Érzé Edith karját az övén nyugodni és látta, a mint ez, kedves arczát feléje forditva, annak vonásáról szeretet és boldogság sugárzott alá. Ugy tetszett neki, mintha a patak vize felebb emelkednék és ők bokáig állanak a vizben. De ez már nem volt álom; lába csakugyan vizet érzett s hallá a hullámok locsogását is. Megborzadt és fölébredt.

De bármily különösnek tetszett is a locsogás még mindig hangzott.

A lámpa már kialudt és ő tökéletes setétségben maradt. Fölállott a székről. Mindenfelé locs-pocs!... Lehajlott s a börtön talaján 8—10 hüvelyknyi mély vizet észlelt mindenütt.

A viz potyogását folyvást hallani lehetett. Mit jelentsen ez? A valódi okra egyátalában nem gondolt. Bizonyosan a vizvezetés egy csöve hasadhatott meg s a ház lakói a kárt csakhamar észreveszik s kijavitják. Igy gondolkozott Reginald eleintén.

A csepegés zaja lassankint zuhogássá kezde fajulni. A viz észrevehetőleg emelkedett. Már térdig állott benne és érzé, hogy az mindinkább növekedik.

Hirtelen egy gondolat villant meg agyában. „D, D által“ annyi mint: vizbefulás által való halál, (Death by Drowning.)

Igen, ez volt sorsa, mely reá várakozott! Kétségbeesve orditott föl s küzdött a vizözönnel, mely már melléig ért. Ekkor eszébe jutott a lépcsőzet s oda törekedett följutni. A sötétségben azonban irányt vesztett s iszonyu erőfeszitéssel lábalt össze vissza a vizben, mig végre csaknem megdermedve a hidegtől, elérte a lépcsőzetet, melynek legfelső fokán szárazra léphetett. De itt csak pillanatra volt biztositva, mert most egyszerre minden oldalról oly rohamosan tolult be a viz, hogy annak zaja csaknem megsiketité és ismét érezte a jéghideg vizet tagjai körül fölebb-fölebb emelkedni.

Dörömbölni kezdett az ajton s oly erősen kiáltozott, hogy végre elrekedt bele; — a viz azonban folyvást növekedett. Ismét derékig volt már benne. Ujból fájdalmasan jajdult föl, de csak börtönének falai adtak viszhangot kiáltásaira. A viz már nyakáig ért, — különös zugást érzett agyában; szédülni kezdett; erejét kimerülve érzé; tüzszikrák sziporkáztak szeme előtt. Teremtőjének ajánlá lelkét s utosó imáját Edith boldogságáért rebegte el.

A viz már ajkáig csapott föl. Még egy iszonyatos kiáltás — és teste az ajtónak hanyatlott.

(Folyt köv.)

vényjavaslat harmadszor is fölolvastatván, végleg megszavaztatott.

Ezek után **Lónyay** pénzügyminister hosszabb előadást tartott, mely a következő négy tárgyra terjeszkedett ki: 1) A vasuti kölcsön állapota és hová fordítása 1869 decz. 31-éig; 2) a közös activák és passivák állapota; 3) az adóreform iránt összehivott szakbizottságok munkálatai; s végül 4-er az 1869-ki pénzügyi kezelés eredménye.

A vasuti kölcsönt illetőleg megjegyzi, hogy az arról szóló kimutatás benn fog ugyan foglaltatni az 1869-ki zárszámadásban is, de addig is, mig ez a ház elé terjesztetnék, jónak tartotta a m. kir. hitelszámvevőség által készitett jelentést a ház asztalára letenni, s kéri annak nyomtatásban a ház tagjai között kiosztását. A kölcsön eredménye — ugymond — igen kedvező volt, s a kötvények értékének emelkedése folytán az ország azt eddig minden kamat nélküli használta.

A közös activák és passivákról óhajtott volna már végleges jelentést tenni, de még nehány vitás kérdés van hátra, melyek elintézését a Lajthántul bekövetkezett ministerváltozás lehetetlenné tette. Részéről mindent elkövetett az ország érdekeinek megóvására, s számokkal bizonyitja, hogy az eddig elért eredmény mily kedvező.

Az adóreformokat illetőleg a kiküldött szakbizottságok munkálatait kilencz kötetben leteszi a ház asztalára. Az országgyülés — ugymond — eddig csak két adónemet reformált, a ház- és jövedelem adót, továbbá ideiglenes intézkedéseket tett a só- és dohányjövedéket, s a fogyasztási adókat illetőleg. Üdvös intézkedés volt a szakbizottságok kiküldése, mert azok nagy tevékenységet fejtettek ki, s nemcsak a külföldi államok intézményeit vették figyelembe, hanem több mint 300 szakértőt hallgattak ki. Köszönetét fejezi ki a szakbizottságok elnökei és jegyzőinek, s kéri a képviselőket, hogy tegyék tanulmányaik tárgyává e becses munkálatokat.

Az 1869-ki pénzügyi kezelés eredményéről csak előleges jelentést tesz, mint tett annak idejében az 1868-kiról. Az eredmény kedvező és örvendetes, mert a kilátásba helyezett deficit helyett 1.439,000 frt felesleg mutatkozik. A mult év bizonyságát adta annak, hogy az ország adóképessége emelkedett, mert ugy az indirect adók, mint a lottó kivételével, a jövedékek és illetékek is jelentékenyen többet jövedelmeztek az előirányzott összegeknél. A f. é. is elég kedvezőleg indult, mert május elején 17 millió volt rendelkezésre az állampénztárakban. 1867. február havában, midőn a pénzügyi tárczát átvette, alig hitte, hogy a pénzügyi kezelés negyedik évének ötödik hónapjában az ország oly kedvező helyzetben lesz, mint van ma. A beruházást képező hasznos kiadásokat 1867 óta 14 millióval lehetett növelni, a nélkül, hogy az adókat kellett volna emelni.

Ezek a mult fényes oldalai, hanem a kiadások emelésében 1870-re nagy ugrást lát, s kijelenti, hogy a szigoru takarékosság elvét mellőzve látja, mert a kiadások nagyobb mérvben lettek emelve, mint arra a bevételek jogosítanak. Az adókat pedig emelni nem lehet, s igy nem marad más hátra, mint a deficitek lejtőjére lépni, vagy az államháztartásban az egyensulyt helyreállitani. Azt hiszi, hogy az utóbbit kell választani, s inkább sok, különben hasznosnak tartott kiadásról lemondani. Ma még nem késő, s tanácsolja is, hogy térjen le a ház a veszélyes utról. Köszönetet mond végül a többségnek, mely támogatta, s az ellenzéknek, mely sok czél elérését előmozditotta. (Éljenzés jobbról.)

Az elnök kimondja, hogy az irásban beadott jelentések ki fognak nyomatni.

Andrássy gr. ministerelnök a belügyminister nevében kéri, hogy a köztörvényhatóságok és községek rendezéséről szóló törvényjavaslatok, miután ma már három hete ki vannak osztva, s az indokolás is kiosztatott a napokban, utasittassanak az osztályokhoz.

Tisza Kálmán helyesebbnek tartja, hogy az országos közvéleménynek idő engedtessék e fontos törvényjavaslatok felett nyilatkozni, s inditványozza, hogy e kérdés eldöntése napirendre tüzessék.

Tóth Vilmos hivatkozik a házszabályokra melyek szerint a minister által beterjesztett törvényjavaslattól az osztályhoz utasitást megtagadni nem lehet.

Simonyi Ernő megjegyzi, hogy ezt nem is akarja senki. A kérdés csak az, hogy akarja-e a ház, miszerint e törvényjavaslatok, melyek az alkotmányt alapjában megváltoztatják, az országos közvélemény itélete alá bocsáttassanak. A törvényjavaslatok, akár most, akár az őszszel fogadtatnak, végrehajthatók ez évben ugy sem lesznek. Az elhalasztás ellenzése csak azt tanusitaná, hogy azok, kik előterjesztették, nem mernek a közvéleménynyel szembeszállani. Szintén napirendre tüzetni inditványozza azon kérdést, hogy e nagyfontosságu törvényjavaslatok, mikor utasittassanak az osztályokhoz.

Andrássy gr. nem fogadja el azon állitást mintha a kormány nem merne a közvéleménynyel szembeszállani. A kormány a municipiumok rendezését tovább nem halaszthatja, mert alig van törvény, s hivatkozik a birói szervezetre is, melyet a megyei kérdés rendezése előtt életbeléptetni lehetne. Felolvassa ezután Várady Gábor egy határozati javaslatát, melyben e municipalis törvényjavaslat akként és oly időben előterjesztését sürgette, hogy még a jelen ülésszak alatt tárgyaltathassék. A kormány igyekezett az ellenzék sürgetésének eleget tenni.

Ghyczy Kálmán elismeréssel tartozik a ministerelnöknek azért, hogy beismerte, miszerint a birói szervezet a municipiumok rendezése nélkül keresztül nem vihető. Ezt állitotta az ellenzék is annak idején, de akkor a ministerelnök és pártja tagadta. A kérdésre térve, szintén szükségesnek tartja, hogy a közvéleménynek idő engedtessék a nyilatkozásra, mert a közvélemény arra nem volt előkészitve, hogy egy ilyen törvényjavaslat fog előterjesztetni. E törvényjavaslatot csak azok kivánják keresztül hajtani, kik szóval ugyan mondják, hogy az önkormányzati rendszernek barátai, de szivük szerint, mint azt a javaslat is tanusitja, nem kivánják annak fentartását.

A kormány több mint 3 évig gondolkozott és dolgozott e törv. javaslaton, s most azt akarja, hogy a törvényhozás nehány hét alatt fogadja el. Szintén külön tanácskozást kér azon kérdés eldöntésére, hogy mikor vegyék elő az osztályok e törvényjavaslatokat.

Kerkápolyi Károly azt mondja, hogy a szivekbe csak az Isten lát, s zokon veszi, hogy Ghyczy felteszi róluk, miszerint mást akarnak, mint a mit mondanak.

Ghyczy erre megjegyzi, hogy nem a szivek titkait vizsgálta, hanem a javaslatra hivatkozott, s igy tettekből itélt.

Andrássy pedig azt nem találja helyesnek, hogy Ghyczy már most elitélőleg nyilatkozott a törvényjavaslatról.

Hoffmann Pál helyesli azt az eszmét hogy az osztályok ne rögtön tárgyalják e törvényjavaslatokat, mert a közvéleménynek csakugyan nem volt ideje magát a kész müvet tanulmányozni. Kell tehát, hogy „mérsékelt“ idő engedtessék a közvélemény nyilvánulására.

Simonyi Lajos b. csatlakozik azon nézethez, hogy a két törvényjavaslat tárgyalása elhalasztassék, s a közvéleménynek idő engedtessék a nyilatkozásra.

Zsedényi Ede hivatkozik a szokásra, mely szerint azon kérdés eldöntése, hogy valamely törvényjavaslat az osztályokhoz utasittassék-e vagy nem, soha sem tekintetett inditványnak.

Tisza Kálmán vissza veszi korábban tett inditványát, s egy ujabbat nyujt be, mely szerint e törvényjavaslatoknak az osztályokban tárgyalása az őszi ülésszakra halasztassék. Hangsulyozza, hogy be kell várni a közvélemény nyilatkozatát, mely a képviselőket is tájékozni fogja.

Csáky Tivadar gr. parlametaris országban a közvéleménynek nem ismeri illetékesebb kifejezését, mint az ország választottainak többségét.

Eötvös b. cultusminister azt mondja, hogy a törvényhatóságok rendezésének kérdése az, mely iránt Magyarországban a közvélemény leginkább van tájékozva. Ezt a kérdést ismeri mindenki; s csak a javaslat az, a mi uj, de azt hiszi, miután már 3 hét előtt tették közé a lapok, eziránt is kellőleg tájékozva van a közvélemény.

Nyáry Pál pártolja Tisza inditványát.

Bezerédi László a szabályok kijátszását látja az inditványban. (Zaj. Felkiáltások: Folytassuk hétfőn.)

Csiky Sándor hivatkozik a ház azon határozatára, hogy az ülések csak 10—2 óráig tarthatnak, most pedig 2 óra már elmult. (Jobbról: Ma! Végezzük be!)

Madarász József figyelmezteti a házat, hogy még 21-en vannak szólásra feljegyezve, s kéri a tanácskozás folytatását hétfőre áttenni. (Jobbról folytonos kiáltások: Ma!)

Gajzágó elnök, kinek Somssich az elnökséget időközben átadta, kérdést tesz, s a jobboldal az ülés folytatása mellett nyilatkozik.

Györffy Gyula kérdi az elnököt, hogy meddig kivánja az ülést folytatni? (Roppant zaj; szenvedélyes felkiáltások mindkét oldalról.)

Iványka Imre szükségesnek tartja különösen, hogy az ország köztörvényhatóságai nyilatkozhassanak.

Péchy Tamás a házszabályok értelmében inditványozza, hogy a ház térjen a napirendre.

Almássy Sándor pártolja Tisza inditványát.

Csiky Sándor kezd szólani. Beszéde folyamában Andrássy gr. a háznagyot az elnökhöz küldi, mire ez Csikyt figyelmezteti, hogy a tárgyról beszéljen. (Hosszas zaj.)

Csiky folytatja beszédét, kijelentvén, hogy igenis atárgyhoz szól. A beterjesztett municipális törvényjavaslatot valóságos fölkelésnek tartja a haza alkotmánya ellen. Tisza inditványára szavaz.

Patay István kijelenti, hogy az ülést elhagyja, s akármit határoznak, az ellen óvást tesz.

Erre ismét nagy zaj keletkezik. A jobboldal még mindig folytatni kivánja az ülést élén, Andrássy gróffal, de az elnök, hivatkozással arra, hogy még 26-an vannak szólásra felirva, az ülést egy negyed 4-kor feloszlatja.

Fővárosi értesitő.

** A Buda ostrománál elesett honvédek 21-ik évnapját mult szombaton kegyelettel ünnepelték meg a buda-pesti bajtársak. Délelőtt a krisztinavárosi templomban tartottak gyászistentiszteletet, délután pedig a budai temetőben kereste fel a dicsően elhunytak sirját. Mintegy 500-an jöttek össze számos koszorut és virágot hozva a hősök sirdombjára, melynél Irányi D. tartott beszédet. A szónoklat után megható érzéssel énekelte a tömeg: „Hazádnak rendületlenül“ . . minek befejezésével Págyi intézett rövid bucsuszavakat a holtakhoz és Maczanek volt honvéd orvos neje szavalt egy költeményt, mire a sirt látogatók a hazát éltelve távoztak el.

** Egressy Ákost a nemzeti szinházhoz szerződtették 2000 ft fizetéssel.

** Izsó Miklós számára a közoktatási minister a m. kir. egyetem nagyobbik épületének udvarán mütermet készül épittetni.

** Szigeti József a budai szinház számára hirszerint egy bohózatot irt.

** A Duna ismét egy hullát vetett ki partjára. A halott öltözékéből következtetve, müveit osztályból való uriember lehetett. Ingén „W“ betü látszik.

** Vizvári Gyulának a nemzeti szinpadon való szereplésére vonatkozó ajánlata a drámai ülésen elfogadtatott. Első föllépése junius első felében lesz. Szigeti „Kisértet“ czimü népszinmüvében, Fodrák Miskát fogja játszani, mely egyik legjobb szerepe. A többi szerepeket az igazgatóság határozza meg.

** Patterson Arthur ki irodalmunk iránt nagyban érdeklődik, nehány nap óta Pesten van. Jelenleg Petőfit forditja angolra.

** Xantus János Borneóból irt Pestre levelet, melyben érinti, hogy siet haza, mert megunta már az egyenlitőt s a honvágy is gyötri. Augusztusra már itthonn lesz, hogy résztvehessen a természetvizsgálók idei nagygyülésén.

Belföldi hirek.

** Szerencsétlenség. Pécsett az irgalmas rendüek tervezett fürdőházának e napokban ásták meg alapját; a föld azonban, midőn a munkások jó mélyre haladtak már az ásással, beomlott s több embert temetett oda. Rögtöni segély kimenté ugyan a szerencsétleneket, de csak sulyosan megsérülve huzhatták már ki a jószivü emberbarátok.

** Román-Csiklova nevü községben a birót éjjel orozva keresztül lötték. Miut mondják igen sok pénzt hordott magával.

** Szent-Erzsébeten és Szelesen (Hevesmegye) e hó 12-én roppant felhőszakadás volt, mely a közeli erdőben két gyermeket sodort el habjaival.

** A parádi versenyző ásványviz fog nemsokára a közönség rendelkezésére jutni. A forrás Csernely borsodmegyei községben van, s vize eddig is sok helyen árultatott parádi gyanánt, melyhez szakértők állitása szerint nagyon hasonlit. Tulajdonosa eddig nem akarta nyereszkedés tárgyává tenni, most azonban egy részvénytársulat fogja átvenni s annál szebb jövőt jósol magának, mert a parádi viz kelendősége napról-napra terjed s most p. o. csak Francziaországból is annyi megrendelés érkezik, hogy nem lehetne mind kielégiteni, még ha Magyarországon nem innának is parádit.

** A nádasd-bánréveivasut előmunkálatai már elkészültek. E vonalt a rimamurányvölgyi vasmüegylet épiti s ha országgyülésileg engedélyezve lesz, rövid idő alatt kiépül; most a kisajátitás elé nagy akadályok gördülnek, melyek engedélyezés után könnyen le lesznek győzhetők.

Különfélék.

‖ Egy, gyermekek számára készült tankönyv igy ir a katonákról „A katona nem ember többé, hanem az volt. Az emberiségnek sokféle szolgálatot tesz. Őrt áll, hogy valakit meg ne lopjanak vagy öljenek. Maga azonban gyilkol háborus időkben, de azok, a kiket megöl, ellenségek. Békés időkben segit a nevelőnőknek a gyermekek fölött való vigyázásban, őre a gyermekleánykák ártatlanságának, s utolsó reménye az elöregedett szakácsnőknek. Nem csupán kaszárnyákban találhatni őket, hanem konyhaszekrényekben s a kamarák közelében is. A katona rendesen igen sok pénzbe kerül, de örömest fedezik a föntartásukra szükséges kiadásokat, mivel rendkivüli szolgálatokat teljesitenek.“

‖ Öngyilkosság jelmezben. Edinburgban egy szinész szerelmes lett igazgatója 30 éves (!) leányába, s mivel az érzelmeit nem viszonozta, elhatározta, hogy véget vet nyomorult életének. Egy estve tehát mikor „I-ső Károly király“-ban játszott, magát a deli hölgy ablakára kötéllel felakasztotta. Reggel a járók csudálkoztak ezen a különös öltözetü lovagon, a ki a város virágai egyikének ablakából csüngött alá.

Legujabb.

— Pest, május 23. (A „Debreczen“ magántávirata) Kerkápolyi holnap veszi át a pénzügyi tárczát, Szlávy pedig a kereskedelmit, Gorove a közlekedési ministeriumot. Hollán Ernő a délivasut főigazgatója lett Bonteux helyett.

— Páris, május 21. A császár a plebiscitum eredményének átnyujtása alkalmával következőleg szólt: A nemzet negyedszer adta bizalmát iránt tam eklatánsan. Az ország a rend és szabadság javára nyilatkozott. Az alapjában megerősült császárság erejét mérsékelve fogja kitüntetni. A kormány a törvényeket pártatlansággal, és teljes erővel fogja keresztül vinni; a kijelölt szabadelvü álláspontból nem tágit; hanem a nyilvánuló nemzeti kivánalmaknak is erélyesen érvényt szerez. Az alkotmány kérdésektől eltekintve csak egy czélunk legyen, minden pártnak tiszteletreméltó tagjai az alkotmány körül csoportosulnak, a szenvedélyeket legyőzni, a társadalmat hamis tanok terjesztésétől megóvni, Franczia ország nagyságát és jólétét megerősiteni.

— Páris, máj. 21. Civita-Vechiából jelentik, hogy republicanus csapatok a pápai határokat Badia mellett átlépték, azonban a franczia által viszaverettek. Két zászlóalj franczia katonát várnak Civita-Vechiába és Toulonba.

München, máj. 21. A képviselők kamrája a halálbüntetés eltörlését 76 szóval 67 szavazat ellenében elvetette.

— Páris, máj. 21. A franczia kormány elhatározá a pápai csalatkozhatatlanság schémájának kihirdetését a szószékről megtiltani.

Diplomatiai körökben ugy tekintik a Portugalliában fölmerült eseményeket, mint egy lépést az iberiai unióhoz.

Nyilttér.

Hirdetmény.

Egy tökéletes jókarban levő, ujabb szerkezetü **bécsi zongora,** ugyszinte mindennemü **házi butorok,** tulajdonosuknak e városból leendő elköltözése következtében **május végeig** szabad kézből eladók, a nagyváradutczai 2134. sz. a. házban.

Bécsi tőzsde, máj. 23. Cs. arany [illegible] ezüst 121.25

Felelős szerk. s kiadótulajd. **Oláh Károly.**
Szerkesztőtárs: **Borostyáni Nándor.**

HIRDETÉSEK.

ÉRTESITÉS.

Kir. szab.

Azienda assicuratrice

TRIESTBEN.

A jégkárok elleni biztositás időszaka közelitvén, bátorkodik az alábbirt főnökség a t. cz. közönséget e biztositási ág használatára ezennel tisztelettel fölhivni. Hogy pedig a t. cz. birtokos urak e részben számosan hozzá járulandnak, annyival is biztosabban reményli, mivel az AZIENDA a ***legszabadelvübb*** biztositási föltételeket szabván, ***oly dijakat*** használ, melyeknél ***jutányosabban*** egyetlenegy, ez országban létező hasonló intézet sem számolhat.

Hogy az AZIENDA minden törekvését mindenkor csak oda irányozza, miszerint a sokfelé elágazott üzlete irányában a már több mint 47 évi hosszu időszak alatt kivivott ***közbizalomnak*** a jégkárbiztositásoknál is megfelelhessen: a napi sajtóban gyakorta előforduló több jószágkormányzóságok és más egyéb felek részéről nyilvánitott dicsérő elismerések tanusitják.

Minekutána a fizetendő dij ***ugyanaz*** marad, akár ***most,*** akár ***később*** történik a biztositás, természetes, hogy csak a biztositónak ***saját érdekében*** fekszik, azt mielőbb kezdeményezni, mi által már a közelebbi jégverés esetnél — a biztositás már életbe levén léptetve — a kárpótlás jogosan igénybe vehető.

Kelt Debreczenben, május 5. 1870.

Ezirant, valamint ***tüz- és életbiztositásokat*** illető közelebbi fölvilágositással legnagyobb készséggel szolgál.

196. 5—6 A főügynökség: **Katz Jakab,**
irodája: Széchenyiutcza 1762. sz. a.

Nyavalyatörési görcsöket (Fallsucht)

gyógyit

doktor **Killisch O.** nehézkór-gyógyász **Berlinben;** — **Louisenstrasse Nro 45, ki már több, mint száz ily betegséget gyógyitott ki. Értekezhetni vele levél utján.** 157. 8—38

Zongora-tanitás.

Alapos zongosatanitást ad s gyors sükert biztosit egy ***zongoramester.*** Értesitést ad ***Csáthy Károly*** könyvkereskedése. 211. 2—3

Szekérkenőcs

és **gépolajat** jó minőségben jutányos áron ajáln
Geréby és Hannig. 215. 1—

Eladó birtok.

A homokkertben egy elkülönitett, deszkával körül keritett, disznóhizlalón kivül mindenre használható **1300** □öl helyiség szabad kézből eladó; értekezhetni szél-utcza 2480. sz. a. tulajdonos **Bihari János.** 200. 6—

Árverési hirdetmény.

H.-Hadház város tanácsának mint tkönyvi hatóságnak f. évi április 13-án $^{118}/_{1870}$. sz. a. kelt végzése folytán közhirré tétetik, miszerint Kálmán Sándor h.-hadházi lakos végrehajtó részére 135 frt tőke követelése és járulékai kielégitése végett Kecsedi István és neje Nagy J. hadházi lakosoktól lefoglalt, a h.-hadházi 544. sz. htjkönyvben foglalt 481. sz. 200 afrtra becsült **lakó házok** s **udvartelkének,** ugyszinte 2902. hrszámmal jelelt Pallagi pusztán eső 71 afrtra becsült 1 hold 378 □ öl **földrészbirtoknak** végrehajtás utjáni elárverezése elrendeltetvén, ennek foganatositására első határidőül f. évi **junius 2-ik** napjának, szükség esetében másod határidőül f. évi **julius 2-dik** napjanak mindenkor d. e. 9 órája Hadház városházánál azon kijelentéssel tüzetik ki, hogy az első árverésnek netán eredménynélküli elmultával a fentebb körülirt ingatlan javak a becsár 10% bánatpénzképeni letétele mellett; a második árverésen becsáron alul is el fognak adatni. A becslevél és árverési feltételek az árverés alkalmával a végrehajtó biró által elő fognak terjesztetni, illetőleg felolvastni. Végre felhivatnak mindazok, kik a fentebb körül irt javak iránt tulajdoni, vagy más igényt, avagy elsőbbségi jogokat érvényesithetni vélnek, igénykereseteiket a hirdetmény közzétételének utolsó napjától számitandó 15 nap alatt H.-Hadház város tkönyvi hatóságánál nyujtsák be, különben azok a végrehajtási árverés foganatositását nem gátolván, igénylők egyedül a vételár fölöslegére fognak utasittatni.

Kelt H.-Hadházon, az 1870. évi április 13-án tartott ranácsülésből. 206. 2—3

Árverési hirdetmény.

A néhai Lada Mária Tichi Józsefné hagyatékához tartozó csapókülvárosi 3222. sz. a. ház, f. évi **május 25-ik napjan** d. u. **3 órakor** a hely szinén nyilvános árverésen el fog adatni. Az árverési feltételek alulirott végrehajtó birónál addig is megtekinthetők.

Kelt Debreczenben, május 10. 1870.

Balkányi Sz. Lajos,
199. 3—3 törv. széki tanácsos.

Hirdetes.

$^{3832}/_{362}$. A „**magyar kölcsönös biztositó bank**“ szerencséjének tartja ezennel közhirré tenni, hogy ingatlan vagyonokban ***tüz vagy jég által okozható károk*** ellen biztositás által az alapszabályok értelmében ezen kölcsönös intézethezi járulhatást a mai napon megindította, minélfogva ezen intézethezi csatlakozásra a tisztelt közönség anyanyival is inkább felkéretik, a mennyiben itt mindnyájan, egy mindenkiért s mindenki egyért kölcsönösen jót all. Ennélfogva a központtárba minden biztositó csak annyival járuland, menynyit az elkerülhetetlen kiadások és netaláni káresetek fedezése megkiván; minden ezen intézetnél elérhető előny tehát az összes biztositott tagok javára esik, aránylag köztük oszlik fel.

Bővebb felvilágositást az igazgatóság Pesten, József-tér 7-ik szám alatt (Mocsonyi-ház fürdő-utszai rész) — valamint egész Magyarország és hozzákapcsolt tartományaiban a fő és vidéki ügyvivőségek teljes készséggel nyujtandnak, a hol is ezen intézethezi csatlakozás egyelőre ***akár tüz, akár jégkármentési ágára nézve*** eszközölhető.

Kelt Pesten, 1870. évi május hó 8-án.

Az igazgató választmány nevében

Tisza László, elnök. **Kulissecky János,** vezér igazgató.

201. 3—3

Hirdetmény.

Az 1868. évi decz. 21. Debreczenben elhalt Balogh Lajos hagyatékához tartozó, a debreczeni 3497. sz. tkjkönybe irt Sexta-kerti 2 nyilas, 500 frtra becsült szőlő, f. évi **május 28-án** d. u. 3 órakor, szükség esetében f. évi **julius 11-én** d. u. 3 órakor a hely szinén tartandó nyilvános árverésen el fog adatni, az árverési feltételek Szabó Imre tanácsnoknál megtekinthetők.

Kelt Debreczenben, a városi törvényszéknek f. é. május 11. tartott üléséből.

Ferenczy Aladár, jegyző. 209. 2—3

Debreczen. 1870. Nyomatott a város könyvnyomdájában.